

ת"פ 44964/11/14 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד רמי לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44964-11-14 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' לוי

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

על ידי שמעון אסרף-מתמחה המאשימה

נגד

רמי לוי

על ידי עו"ד יאיר גרין ועו"ד שחר אילון הנאשם

הכרעת דין וגזר דין

רקע

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין התשל"ז-1977. (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום, בין השנים 2010-2012, שירת הנאשם כתקציבן במדור תכנון תקציבי של משטרת ישראל, במטה הארצי. במסגרת תפקידיו, שימש הנאשם בפועל גם כאיש לוגיסטיקה ומנהלה. על כן, מכח תפקידו הייתה לנאשם נגישות לציווד ולרכוש משטרת רב, שלעיתים אף היה נמסר לידי לשם מסירתו לגורמים שונים להם הוקצה הרכוש.
3. על פי עובדות כתב האישום, בסמוך ליום 4.1.10, קיבל הנאשם לידי מחשב נייד משטרת מסוג LENOVO לשם הקצאתו לגורם המתאים. בסמוך לאחר תאריך זה לקח הנאשם את המחשב לביתו במרמה, לשם שימוש האישי ולשימוש בני משפחתו. בהמשך, בסמוך ליום 31.3.10, קיבל הנאשם לידי מחשב נייד משטרת מסוג HP לשם הקצאתו לגורם המתאים. בסמוך לאחר תאריך זה לקח הנאשם את המחשב לביתו במרמה, לשם שימוש האישי ולשימוש בני משפחתו. בסמוך ליום 12.11.10, קיבל הנאשם לידי מחשב נייד משטרת מסוג ACER לשם הקצאתו לגורם המתאים. בסמוך לאחר תאריך זה לקח הנאשם את המחשב לביתו במרמה, לשם שימוש האישי ולשימוש בני משפחתו. לאחר מכן, בסמוך ליום 4.12.11, קיבל הנאשם לידי מכשיר טבלט משטרת מסוג IPAD לשם הקצאתו לגורם המתאים. בסמוך לאחר תאריך זה לקח הנאשם את הטבלט לביתו במרמה, לשם שימוש האישי ולשימוש בני משפחתו. ביום 23.12.12 נתפסו אצל הנאשם על ידי המאשימה שלושת המחשבים והטבלט שלקח לביתו. כמפורט בכתב האישום, במעשיו המתוארים עשה הנאשם בעת מילוי תפקידו מעשה מרמה והפרת אמונים הפוגע בציבור.
4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי ייקבע שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי יתקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו, אשר יבחן בין היתר את שאלת הרשעתו. עוד הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה לעתור לעונש של ארבעה חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, והמאשימה הצהירה כי בכל מקרה תעתור להרשעת הנאשם וב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

תסקיר שירות מבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 50, גרוש ואב לשני ילדים בשנות העשרים לחייהם. בנוסף, הוא אב לילדה בת 5 ממערכת יחסים זוגית אותה הוא מנהל כיום. הנאשם מתגורר בדירת הוריו בירושלים. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עם תעודה מקצועית של מכונאות רכב, שירת שירות צבאי מלא, ולאחר שחרורו התגייס למשטרה ומילא שם תפקידים שונים. משנתגלו מעשיו של הנאשם, הוא הושעה מתפקידו ובהמשך פוטר, ומאז פיטוריו הוא מתקשה למצוא עבודה חלופית בשל גילו ומצבו המשפטי.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי נפרד מאשתו והיא זו שהתלוננה במשטרה על העבירה שביצע ובהמשך הם התגרשו. עוד מסר לקצינת המבחן כי הוא אינו בקשר עם ילדיו הגדולים ותיאר בפניה את האכזבה והתסכול שחש נוכח ניתוק זה. הנאשם הדגיש בפני קצינת המבחן את תחושותיו לגבי חייו שנעצרו נוכח העבירה והנתק מילדיו, כאשר לדידו, פטירת הוריו בסמוך לגירושיו ולהשעייתו מהעבודה קשורים זה לזה. שירות המבחן התרשם מהנאשם, כאדם המביע שאיפה לשיקום חייו.

6. אשר לביצוע העבירה, הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה לביצועה ומסר שלקח את המחשבים לביתו לשם עבודה ולא תכנן לגנבם. הנאשם הוסיף כי היום הוא מודע לכך שהיה צריך לפעול אחרת. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

7. אשר להערכת הסיכון וסיכויי השיקום, מסרה קצינת המבחן כי ישנה רמת סיכון נמוכה להישנות עבירה נוספת, שכן הנאשם הביע שאיפה לקיום אורח חיים יצרני ונורמטיבי, הביע צער על מעורבותו בפלילים ומבין כיום שנהג לא כשורה. מנגד, קצינת המבחן ציינה כי לקיחת האחריות החלקית, הנטייה למיקוד שליטה חיצוני והעיסוק בהליכי החקירה שבגינם הוגש נגדו כתב אישום, מהווים לדעתה גורמי סיכון להישנות מעורבות פלילית נוספת בעתיד.

8. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר באדם המתפקד באופן נורמטיבי ללא עבר פלילי ולכן המליצה להטיל על הנאשם של"צ בהיקף 200 שעות במסגרת מנהל קהילתי בקעה בתפקיד סיוע במנהלה ובמזכירות, וצו מבחן לשנה שבמסגרתו ישולב הנאשם בפרויקט "אוניברסיטה בעם". אשר לשאלת ההרשעה המליצה קצינת המבחן שלא להרשיעו שכן הנאשם שואף לקיים אורח חיים נורמטיבי ויצרני והרשעתו תפגע בביטחונו העצמי ובמציאת עבודה עתידית.

טענות הצדדים

9. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. לדידו במעשיו פגע הנאשם בערכים של אמון הציבור, בנוסף, פגע הנאשם בשמה הטוב של משטרת ישראל, משום שאזרחים מצפים מאיש משטרה שיעשה שימוש בסמכותו כאיש חוק וישתמש ברכוש שניתן לו באופן הוגן ולא ייקחו לביתו לשם שימושו האישי.

10. באשר לשאלת הרשעת הנאשם, סבר ב"כ המאשימה כי המקרה הנדון לא עונה על הקריטריונים המאפשרים לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעת הנאשם, עוד הוסיף כי המלצת שירות המבחן לאי הרשעה איננה חד משמעית וזאת נוכח הסיכון להישנות העבירה.

11. ב"כ הנאשם סברו כי הלכת כתב מתקיימת בעניינו של הנאשם, לידם האינטרס הציבורי במקרה זה לא יפגע אם הנאשם לא יורשע בעוד שהרשעתו של הנאשם צפויה לפגוע בו. ב"כ הנאשם ציינו כי העבירה היא במדרג חומרה נמוך והנאשם נבחר להיות שוטר מצטיין. לתמיכה בטענותיהם הגישו תעודות הצטיינות לכל אורך שירותו המשטרתי. כמו כן, מספר חודשים לפני האירוע, הנאשם היה מועמד לעלות בדרגה נוכח תרומתו יוצאת הדופן למשטרת ישראל. עוד הוסיפו כי לא נגרם נזק כלכלי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שהרי הוא החזיר את המחשבים הניידים. לידם, העבירה לא נעשתה מתוך כוונה פלילית אלא בשל חוסר תשומת לב ורשלנות שנבעה מנוהל לא תקין במשטרה. לבסוף, הנאשם פוטר מעבודתו במשטרה ונגרם לו נזק כלכלי כבד כך שהאינטרס הציבורי מולא.
12. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינו ב"כ הנאשם כי הוריו נפטרו, אחיו היה שוטר ונהרג במהלך שירותו. כמו כן, הנאשם היה מצוי בתקופה זו בהליכי גירושין ובמסגרת הליך הגירושין גרושתו "הלשינה" עליו למשטרה. לטעמם היסוד הנפשי נמוך והסיכוי כי יעבור עבירות נוספות הוא קטן.
13. לשאלה בדבר הפגיעה הקונקרטית בנאשם, טענו ב"כ הנאשם, כי הנאשם אינו מתקבל למקומות עבודה בשל גילו ופיטוריו מהמשטרה. וקצינת המבחן התרשמה כי הרשעתו תפגע בסיכוי העסקתו ובדימויו העצמי. הנאשם נרשם לקורס הנהלת חשבונות ורואה עצמו משתלב בתחום זה כך שהרשעה תפגע באופן אנוש בסיכוי לשיקום. על כן ביקשו ב"כ הנאשם כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.
14. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, הביע צער רב עליהם וביקש שעתידו לא ייהרס.

שאלת ההרשעה

15. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, על בית המשפט לבחון על פי הלכת כתב רע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** הצטברותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בהקשר זה יוער כי לידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותית יותר.
16. העונש הקבוע לצד העבירה בה הורשע הנאשם הוא עד שלוש שנים מאסר, מדובר בעבירה מסוג עוון, הנאשם לא תכנן לגנוב את הרכוש, אלא סבר כי פעל כדין ולקח את הרכוש לביתו למטרת עבודה. היום הוא מודע לכך שהיה צריך לפעול אחרת. עוד אציין כי לא נגרם נזק בפועל כתוצאה מהעבירה היות והרכוש הושב בסופו של דבר למשטרה, פרט לכך שלא נעשה שימוש ברכוש במשך השנים שהיה בחזקתו של הנאשם ונוכח חלוף הזמן שווי הרכוש ירד.
17. יחד עם זאת, אין מדובר בעבירה פשוטה, משום שהרכוש שנטל הוא יקר, הנאשם ביצע את העבירה בשלושה מועדים שונים לאורך זמן, למשך כ-3 שנים והשאיר את הרכוש אצלו מבלי להשיבו, מה שמוכיח שמעשיו אינם תמימים כפי שמסר בטיעונו ומדובר בדפוס התנהגות עברייני כרוני. כמו כן הנאשם ביצע את העבירה שעה ששרת כעובד ציבור במשטרת ישראל, וכמי שאמון על אכיפת החוק, נדרש ממנו לנהוג בסטנדרט התנהגות גבוה יותר. אכן צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי זו אינה עבירה חמורה כמו עבירת גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין, אולם אין מדובר במעידה יחידה של הנאשם, אלא בשלוש מעידות

שהתבצעו על ידי הנאשם ממנו נדרש סטנדרט התנהגות גבוה בשל עיסוקו. מאחר שאני סבורה כי נוכח נסיבות אלה מדובר בעבירה במדרג חומרה בינוני יש צורך בהוכחת פגיעה קשה וקונקרטית בשיקומו של הנאשם, כדי לשקול חריגה מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים.

18. הנאשם אדם מבוגר, ללא עבר פלילי וזוהי מעידתו היחידה בפלילים, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו והודה בעובדות כתב האישום, ואף הביע חרטה על המעשה כך שהנאשם עומד בתנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב.

19. נותרה השאלה, האם טענותיו של הנאשם בדבר לימודי קורס הנהלת חשבונות שהוא נרשם אליו ואי קבלתו למקומות עבודה, כאשר הוא מתפרנס מפנסיה אותה הוא מקבל, די בהם כדי להוות פגיעה קשה בשיקומו של הנאשם, כאשר מדובר בעבירה במדרג חומרה בינוני.

20. אני סבורה כי הנאשם לא הביא ראיות במידה מספקת לפגיעה קונקרטית בעיסוקו בעתיד ולכך שכפועל יוצא יפגע שיקומו. לכך מצטרפת העובדה כי על אף שהנאשם פוטר ממקום עבודתו, הוא מתפרנס מהפנסיה אותה הוא מקבל, כך שפרנסתו לא נפגעה ואין בגילו המבוגר בכדי להצדיק חריגה מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, שכן הוא אינו במצב של השתלבות במסלול עבודה מסוים שיכול להיגדע.

21. לפיכך החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

מתחם העונש ההולם

22. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

23. עבירת הפרת האמונים טומנת בחובה פגיעה בשלושה ערכים מוגנים: (א) פגיעה באמון הציבור בעובדי הציבור; (ב) פגיעה בטוהר המידות של עובדי הציבור; (ג) פגיעה בתקינות פעולת המינהל (ראה דנ"פ 1397/03 **מדינת ישראל נ' שבס** [פורסם בנבו] (30.11.2004)) לכך מתווספים ערכים מוגנים נוספים בשל מעמדו של הנאשם כשופט והם שמירה על שלטון החוק והגנה על שמה הטוב של מדינת ישראל ומשטרת ישראל.

24. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה. נסיבות ביצוע העבירה הן גבוליות, כפי שפרטתי לעיל. האירוע התרחש בעת מילוי תפקידו של הנאשם כעובד ציבור המצופה ממנו שיעמוד בסטנדרט התנהגות ראוי, האירוע אינו נקודתי, אלא הנאשם ביצע את העבירה לאורך זמן ממושך, למשך כ- שלוש שנים. מאידך, כפי שציננה קצינת המבחן, הנאשם לא תכנן לגנוב את המחשבים אלא סבר כי פעל כדין משום שלקח אותם לביתו לשם עבודה. עוד יש להתחשב בכך שלא נגרם נזק רב מביצוע העבירה היות והרכוש הוחזר. אולם, ככל שעברו השנים והרכוש היה אצל הנאשם, שוויו פחת והוא לא שימש את היחידות שאליהם הוא יועד.

25. בנסיבות אלה אני סבורה שמתחם העונש ההולם צריך להיות נמוך מהמתחם שקבעתי בעבירות של

גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק, היות ועבירה זו היא "עבירת סל", בעלת יסודות שונים מעבירת הגניבה בידי עובד שהיא עבירה מסוג פשע שהעונש המקסימלי לצידה הוא של עד 7 שנות מאסר (ר' 13-04-22931, 14-01-38734), וכן בהתחשב בכך שהרכוש הושב, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בשל מעשה זה נע בין עונש של מאסר על תנאי שלצדו של"צ לבין שישה חודשי מאסר.

העונש המתאים

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40"א לחוק העונשין ובמסגרת זו נתתי דעתי לנסיבות שפירטתי לעיל: גילו המבוגר של הנאשם, הנאשם נעדר עבר פלילי, הנאשם פוטר מעבודתו ולא הועלה בדרגה וכתוצאה מכך מתקשה להשתלב בשוק העבודה בהתאם לכישוריו, הודאתו של הנאשם בעבירה ולקיחת האחריות למעשיו כך שחסך זמן שיפוטי יקר, נסיבות חייו הקשות של הנאשם - גירושין, מות הוריו, ניתוק הקשר עם ילדיו וחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה. כמו כן שקלתי גם את רצונו של הנאשם לחזור לחיי שגרה.

27. אני סבורה כי העונש המתאים בנסיבות אלה הוא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת בהתחשב בלקיחת האחריות, בהבעת החרטה, בחיסכון בזמן השיפוטי ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, בחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה ובכך שהסיכון הנלמד ממנו הוא במדרג נמוך, כך שאין לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעת היחיד. אשר לשיקולי הרתעת הרבים, לדידי הם נסוגים במקרה זה מטעמי שיקום באשר לסוגיית העונש המתאים, ובאים לידי ביטוי בשאלת ההרשעה.

28. סוף דבר החלטתי להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

- א. שלושה חודשי מאסר הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על העבירה בה הורשע.
- ב. שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, במינהל קהילתי בקעה בירושלים.
- ג. צו מבחן למשך שנה במסגרת פרויקט "אוניברסיטה בעם" מהיום.

מובהר לנאשם, כי במידה ולא ימלא אחר צו השל"צ או המבחן, עונשו ידון מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ו, 16 נובמבר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.